

وَلَانِبَهْ كَ قَابِدُولَلَا وُلَى نُورُعَالِيَهْ ذَ

بَهْ تَانِسْ إِهْ لَدَلَعْ مُؤْسَسَهْ

لَهْ حَالِقْ باسِپَاسِي

وَلَانْبِهَكْ قَابْدُولَلَا وُلَى نُورْعَالِيَهُوْ

بەيتانىس اىھەلدىڭ ئۇسنى

(تارىخي رومان)

مەھىئىتلىق باسىپاسى

图书在版编目 (C I P) 数据

陌生女人的雕塑:哈萨克文/乌兰别克著.一奎屯:伊犁人民出版社,2007.6

ISBN 978—7—5425—0937—6

I . 陌… II . 乌… III . 长篇小说—中国—当代—哈萨克语
(中国少数民族语言) IV.I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第 084337 号

责任编辑：米拉提汗

责任校对：米拉提汗

封面设计：陈文

陌生女人的雕塑 (哈文)

乌兰别克 著

伊犁人民出版社出版发行

(奎屯市北京西路 28 号 邮政编码 833200)

新疆新华书店经销

乌鲁木齐大金马印务有限责任公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 9.75 印张

2007 年 6 月第 1 版 2007 年 6 月第 1 次印刷

印数：1—2000 册

ISBN 978—7—5425—0937—6

定价：14.00 元

جاۋاپتى رەداكتور: مەللاتقان قىبات ۋلى
جاۋاپتى كوررەكتور: مەللاتقان قىبات ۋلى
مۇقاپاسىن جوبالاعان: چىن ئىن

بەيتانس اىھەلدىڭ ئۇسىنى

ملە خالق باسپاسى باستىرىپ ناراتى
(كۈيىش قالاسى يېجىڭ باتس كوشىسى 28-اۋلا)
پۇچتا ئۇمرى: 833200
شىنجىاڭ شىنھۇ كىتاب دۆكەننەدە ساتلاادى
ئۈرىمچى داجىڭما باسپا شەكتى جاۋاپكرىشلىك سەرىكتىگىنە باسلدى
فۇرماتى: 1/32 1168 × 850 9.75 باسپا تاباعى:
2007-جىل 6-اي 1-باسپاسى 2007-جىل 6-اي 1-باسلۇنى
تىراجى: 2000 - 1

ISBN 978-7-5425-0937-6

باغасى: 14.00 يۈان

وْلَانْبَهْكَ قَابِدُولَلَا وْلَى نُورُعَالِيَّهْ

وتكهن عاسيردىڭ سەكسەننىشى جىلدارىنىڭ اياق شەننىدە ، دالىرەك ايتقاندا ، مىڭ توعىز ئۇزۇز سەكسەن جەتىنىشى جىلدىڭ ون جەتىنىشى تامىزى مەن تىلىشلىك بابىمدىن مۇلگىپ ، بۇيىعېپ جاتقان ئىسر شاعىن تاۋىلى قالاشقا بازىم . جولاۋىشلار بەكەتىنەن ئۆسۈپ ايتىلغان قوناقجايدى سۇراستىرىپ ، ول-پۇلسىمىدى كوتەرىپ سولاي قاراي بەتتەگەن نىمە كوزىم ھەركىسىز قالانىڭ كىرە بىرس اۆزى ھەپتەلەتن ۋلكەن ئورت كوشەننىڭ تۈپلىسىنەندەگى بىيكتىگى بەس-التى مەتر كەلتەن الپ مۇسىنگە ئۆستى . باستاپتا ونى ئۆزىم بۇدان بۇرۇن باسقا قالالاردان كىنىڭ بىرىنە كەزىكتىرىپ جۇرگەن وگىز ، ات ، تۈيە سىاقتى حاىۋاناتتاردىڭ ئۆسۈنى مەدەپ ھەممەپ ھەدىم ، تايابى بىرگەنە كۆز توقتاتىپ قاراسام ، جەلەگى جەلبىرەپ ، قوناقتارعا قىلاس ئېبلدىرىپ تۈرغان ايدىلدىڭ ئۆسۈنى ھەن . ونىڭ تال بويىنان بارلىق سۈلۈلىق تابىلادى ، انتەك ھۆ تارتىپ جىميغانى ، جەلبىرەگەن جەلەگى ، ئتونسى ، جۇمىر بىلەگى ، توق بالىتىرى ئابار-بارىنە ئابادىزشى ئوز وندىرىن ايمامىي سارقىپتى . ول ھەركىن ، الدە قاندای ارمانغا قول بۇلغايدى ! قىزىعېپ ويلانىپ قالدىم . ئۆستىپ الگى مۇسىنگە قايتا-قايتا قاراعىشتىپ جول شەننىدە تۈرغانىمدا :

— ايماقтан كەلگەن ئىتلىشى ئىسز بولاسىز با؟ — دەگەن تۈسىرتىمنان بىرەۋدىڭ داۋىسى ھەستىلدى . بىرەۋى ھەگدە ، بىرەۋى جاستاۋ ھەن ادام ماعان قاراپ جىمىپ تۈر ھەن ، امان-سالىم جاسادىم .

— اکاۋ ، كەلمەي جاتىپ ئىزدىڭ قالانىڭ مۇسىنەنە عاشق بولساڭ ، قىزدارىن كورگەنە تالىپ قالارما ھەنسىڭ؟ — دەپ ھەگدەلەۋ كىسى ازىلمەن قاعىتپالاپ قارقىلداي كۈلدى . پەيىلى

كەڭ-مول ، تىعىر شىقتاي نىعىز ادام ، سوزدەن مۇدرىمەيدى .
جوپەلەدەمەدە اۋزىما ھىتەمە تۈسە قويىماي بىردىمە دەپ
مىڭىرلەدىم . ونمدى الگى كىسى ھەلى قويغان جوق ، ارقامنان
قاعىپ ، سومكىمىدى جانىنداعى جىڭىتكە ارقالاتپ ، ئورزىن
تائىستىرىپ تا ۋلگىرىدى ، ئورزى ۋەگىت ئېولىمىنىڭ ورىنباesar
باستىعى ، جانىنداعى قول استىنداعى قىزىمەتكەرى ھەمن .
جاياۋلاپ قوناقجايغا قاراي تارتىشق .

— انا ئۆسۈن كىمدىكى ؟ كىمگە ارناب ورناتقان ؟ ونىڭ
ئمانى نە ، قالاي ۋەعناسىزدار ؟ — دەپ سۇرادرىم كەلە جاتىپ .
— كىمدىكى ، قالاي دەرىڭ بارما ؟ بەيتانىس ئېرىڭىزلىڭ
ئۆسۈنى ، انشەين سول قالانىڭ كوركى ئۆشىن ورناتقان ،
قوناقتاردى قول بۇلعاپ شاقىرىپ تۈرغانىن كورمەدىڭ بە ؟
بويىندا جانى جوق مۇسۇنگە نەگە قىزىغىپ قالدىڭ ، باۋىرىم ،
الدىمەن قوناقجايغا جايغا سىتىرايىن ، بەتى-قولىڭىدى جۇڭ ، ئېرى-كى
رۇمكادان اراق شەمىز ، اىيەل جايىن سونان كەيىن سۇراسالڭ
قىزىقتى بولادى ، — دەپ ئازىل-شىنىن ارالاستىرىپ ھەرىڭ
بەرمەدى .

ۋەگىت ئېولىمىنىڭ سەلبەسۋىنەدە اۋداندابى جاڭالىقتار
جونىندا ماترىيال توپتاي باستادىم ، ئار دارەجەلى باششىلارمەن
كەزىكىتىم ، تىپالدى ادامدارمەن اڭگىمەدە بولدىم . ئېراق ، اىيەل
ئۆسۈنى ھىسىمەن شىقىپاي قويىدى . كەزىكەن ادامنىڭ بارىنەن
ورايىن تاۋىپ ئوز اراسىندا انا ئورت كوشەنىڭ تۈيلىسىندا گى
ايەل ئۆسۈننەن نەگە ورناتقانىن سۇرایىم ، مەيلى كىم بولسا
دا ولاردان جارىتىمىدى جاۋاپ الا المادىم . جىلى شىرايمەن
جۇز دەسکەن حانزۇ ، موڭھۇل ، قازاىي بولسىن ئارىن قاعىس
جىبىرمەدىم ، كەيى مۇنى نەگە سۇرآپ تۈر دەگەندەي بەتىمە
باغچاڭ ھېتپ قارايىدى دا «سول باياغى ورناتا سالغان شىعار . . .
.» دەپ قولىن سىلتەپ قۇتلادى . سۇراغىمىدى ئاداپ باسىپ قويا

الماي وترمن با دهپ وزيم ده قاتتى قينالدىم . وسخن
قالاسندا ئوش جوزالپس كون جاساپ وترپ كوز قاراقتى
زىالىلارستان بىردى ئىبر ادامنىڭ كوشلى تولدى جاۋاپ ايتا
المعانىنا زام كەلدى ، ئۇڭلىدىم ! ئىراق ، قالايدا ئىبر جاۋاپ
العىم كەلدى ؟ قالا تۈرەندارينا مۇنداي ئۈسىنلىڭ قاي
تۈرەندان اسىر جاسايتىنىن ، ونى نەندەي نارسەمەن
بايالانىستىرىپ تۈسىنەتىنىگىن ۋقىم كەلدى . سونىمەن
كەتەر-كەتكەنشە ساۋالىمىدى توقتاتىپادىم . ارەدىك قولىم بوساي
قالغاندا سول ئۈسىنلىڭ جانىنا بارپ ارى-بىرى وتكەن بايسال
تارتقان ادامداردى دا كىدىرتىپ سۇراغىمىدى قويىدىم . «بۇل
ئۈسىن قالانىڭ ئاسانى ئوشىن ورناتىلىدى ما ، الدە بىلگىلى ئمانى
بار ما ؟ ئيا بولماسا كوركەمونەر مە ؟ نەنڭ سىمۇولى ؟ سول
سياقتى بۇل ئۈسىنلىدى نەمەن بايالانىستىرىپ ويلايىسىز ؟ » سەلت
ەتپەيدى ، كىلتەكارى ئولىپ كەتكەن سىاقتى . سونان ابدەن
دىڭكەلپ ، اىھل ئۈسىنى ورناتىلىغان كوشەنلىك بوينىدابى ئىبر
قازانق شايحانعا كەلدىم . مۇنان بۇرىن دا نەشە دۇركىن كەلىپ
شاي ئىشىپ قايتقام . ونڭ قوجايىنىمەن دە ارعى-بىرگىنى
سۇراسىپ تانىسىپ العانىن ، مۇڭىمدى شاققىم : «اي ، قالا
وزەرنىڭىكى ، بۇل ادامدار قايدا جاساپ جۇرگەنسىڭىدەر ؟ مىنا
تۈرەغان ئۈسىنلىڭ نەگە ورناتىلىغانىن مىنە جەتنىشى كۈن بولدى
بىلەتن بىردى ئىبر ادام شىقىپادى ! قويىڭدار سەندەردى ، بۇل
نەتكەن كورسوقرىلىق ، ناداندىق » دەدىم كەيىپ شاي ئىشىپ
وترغاندارعا شولا قاراپ .

— اي ، جىڭگىتىم ، — دەدى وسى كەزدە شەتىھۇ ئىبر
وستەلدە وترغان قىربقى ارالاعان ، وڭىنەن قايتپاس
وجهتىكتىڭ تەبىنى وشىقىندابىن قىزىل شىراىلى اىھل ماعان
بۇرلا قاراپ ، — سەن قالا تۈرەندارىن ئۇيىتىپ اياق استى ەتپە !
جەتى كۈن بىزدەگەن سۇراغىنىڭ جاۋابىن مىنا مەن بەرەيىن ؟

ول مەننىڭ ئۇسۇنىم ! قاراماپىسىڭ با ونىڭ مۇرىنىن ، كوزىن ،
اۋزىن ؟ مەنەن اۋمايدى ! ..

شايحانادان ئار جەردهن كۈلکى ئۇنى كوتىرىلدى . مەن ونىڭ
ۋەستەلىنىڭ جانىنا قالاي بارىپ قالغانمىدى بىلمەدم .

— سەن مەننەمەن ئېرى كۈن بىلەسىپ جۇرسىڭ ساۋالىخنىڭ
جاۋابىن تاباسىڭ ، — دەدى الگى ايدى كۈلىپ ، مەن كەلىستىم .

ول اىھەلمەن تانىستىم ، جان دۇنيەسىن ۇغىندىم . عان بىلەسىپ
بىتىانس اىھەلدىڭ ئۇسۇنى جونىندا گى سۇراۋىما ئېرى تىاناقتى
جاۋاپ بىزدە ئۆگە كىرىستىم . . .

* * *

ول قۇيقالى بوزالىڭ ادیرلاردىڭ اراسىندىاعى قارا تاستاقدى
توبەشىكتەردىڭ بەتكەينىدە كۈن قاققى بولىپ كەرىشتەلىپ
جاتاتىن الدە ئېرى رەڭدى بوركەمك توپراق تۇستەس
ئېرى-بىرىنە ئىين تىرەسىپ سالىنعاڭ تەك ئېرى جاق
قاپىر عاسىندىاعى نومىرلەنگەن الاقادىاي قاڭىلتىر تاقتاشاسىنا
قاراپ بىزدەگەن ادامىڭ مەن ئۇتۇنىڭدى پارىقتاندېرىپ تاباتىن
قالانىڭ سەمیالىقتارى شوعىرلى قونىستانعاڭ بىعى-جىعى
قورا-جاي اولاسىنا قارا يى بەت الدى . قازىر جۇڭرىنىڭ تىسىنەي
ساپ تۈزەپ ارا-اراسى گۈل-شۇپىھن كومىدرىلىپ ، قورشاغان
تۈڭىرەگىن كەسىپ-پىشىپ ولشەپ زاڭداستىرىپ قاراسىرلى
تەمىز راشىتكالى قورغانەمن قۇرساۋلاپ تاستاغان بۇل
مەكەن-جايدىڭ تاۋەلدلىكى شىكىرى ولىكىلەرمەن تامىرلاسپ
جاتاتىن ئېرى قورا-جاي سەرىكتىگىنە دى . ئۆز كەزىنە ئېرى
كىسىنىڭ ئۇمۇرىنىدەنىي الدامشى قىزىل تۈلکىدەي ون بەس
جىلىدىڭ الدىندا ، سول ماڭدەنىي ئىشىنارا پىسقاي تۈرەننەدار
تىلىكىمەپ ، كوكتات ، ازىن-اولاق جۇڭگىرى-شەكىلەۋىڭ

سالىپ ، ونان قالسا شايلىق-ونه مدهرين دەمەۋگە بولا ۋستايتىن جەلىنىقاپتى بىرەر اق توقال ھشكىلەرىن ارقانداپ باعاتىن ، نەگىزگى اۋماقى ونىڭ زاۋود ورنىنا ئاتان بولغان ، جول جاعاسى ، الاڭقالارنى ساسق قۇرای ، قوغا ئشوب مول شعاتىن بۇل جەر ھەۋسىز تەرىنىڭ بۇشپاچى بولاتىن . ونىڭ زاۋود ورنى جوسپارلى شارۋاشلىق تۈسىندىدەلى تەگەۋىرىنىڭ الاقابىندا دىليئەنگەن ، بىلايىعى بازار سۇرانىمىنىڭ تەپەر شىگىنە تۇسپىھەن ، جۇمىسکەرلەردىڭ ايلمۇق جالاقسى ، قاعاز ، توک-سو ، قىسىقى جىلۇ اقى دەگەنگە دەيىن زاۋود باستىعىنىڭ مىين شۇقىپ جەمەيتىن ، وندىرسىتىڭ قان تامىرىن سوقتىرۇعا قاجەتتى قارجى ئوز ارناسىمەن اي سايىن بوجەتسىز اھىپ كەلىپ ، جىلىكىتەۋدى عانا كۇتىپ تۈراتىن تاي قازاننىڭ تاماعىنان ۋەستىرە سالىپ ، جىلدېق مىنەتى مەن مالىمەتنىن جەتى قازىناتىڭ ئىرى بولغان ماھۇلىقتىڭ ئوز جەرىك اسىن جالاپ جىبەرگەننەدي جەڭىل-جەلپى جىلدام تىندىرىپ وتراتىن ئىرى زاۋەندى باسىنان وتكەرپ ، ادامداردىڭ ھېڭى بوداۋىنىڭ تولەنمى مەن تىرىلىك كەڭىستىنگىنە تاقارشلىق پەن الڭ ۋەتىن جايا قويىمان ، ولاردىڭ رۇحانى تۈكۈپىرىنە سەنئىم ، مەدەۋ ، بېيعام كۈنکورس تىلىگى ابىدەن ورنىعىپ العان ، جۇمىشىلاردىڭ سەگىز ساعاتىق كۈنەدلەك ھېڭى ۋاقتى عانا قاداعالانىپ ، پىشاچ سىرتى ئانپاقاعا وزەگىن تالدىرىپ ، ئىندىنىن بۇزۇغا كىمەدە-كىم يەنەنتىن بىساپتى شاعى ھدى . ول سول تۈستىڭ وسى جالپىلىق مىنەزدەمەسىنە تۈعىتىلىپ ، الگىننەدي بىساپتى ، قاناعاتشىل ، ئۇپىرىلى-شۇپىرىلى تۈعز بالا تايىدai تېسىپ جاتاتىن قوڭىرقالتا ھەگىنىشى سەمیاسىندا بوي جەتتى . ئۆزى ئىرى ۋېدىك تۈڭىشى ، سوڭىنان اپتىغا ئىزىن باسىپ تېقسىرىپ كەله جانقان ئورت ئىنى ، ئۆزىر سىڭلىسىنە ، جاز بولسا بەلۋارداڭ شالشىق كەشىپ وندىرسىتىڭ تۈغانىن

قازبپ ، قىس بولسا شاقىلداعان ايازىن بىرگە قىرماندا اتقا ۋىزىن بىشىكتى شارتىلداتىپ اق قىراۇغا ورائىپ تۇراتىن اكە حالىنىڭ قاراپ مۇڭايىپ ئوستى . مۇڭايىماي قايىتەدى ؟ اياز سقىرلاغان كوكالا تاڭدا جىيەگىنە قاراتال ھېلىگەن ۋلكەن بەس جۇلدۇز فورمالى الاڭىدان جىلانبازىرىدىڭ قوشاق جەتپەس ئىتىسى دوڭعالا ئەرەتتى داڭىلدادپ باسىنا كوشىرگەندە تاستاي بوب سىلەسى قاتىپ جانقان اكە اهلىپ-ۋەھىلەپ ، تۈعمل تەمىزەمن داڭدى پارمەنسمەن سووعىپ تۇرغان بىرىتىق قارا دۇي باستەن نالەت جاۋدەرىپ ، سالىركە قۇيياتن ماي تۈڭىن قىيىپ جاساغان قاڭىلىتىر بەشكە ساربالاق پەن قاراعاندى ورتىپ جىبەرىپ جابداغان قارا شاي مەن جەر تونارعا جابىلغان قانقان جۇڭمرى نانىن قاۋچالاپ جونەلەتن اكە كۇيىبەڭىنەن كەيىنگى بارلىق ئۆز بەن ئۇي شارۋاسى شەشەسى كەۋنېنىڭ موينىنىدا قالاتىن . شەشەسى داڭىنىڭ ھكىنىشى رەتكى قاىعلۇۋەمن قىس بولسا اربا-شانامەن اتىزغا كولڭ تاسۇ ، جاز بولسا ۋەشپ شوپتەۋ سىاقتىنەن كەيىنگى جەڭىلىدەۋ ھېبەككە كۇرەگىن سۈيرەتىپ تىزاق قاعىپ جونەلەتن دە ، بىلايىق قىزىل كوتەن ۋاساق باۋىرلارنىڭ كېيمىن كېىندىرۇ ، وتنى بۇتاۋ ، نىس-اياق جۇۋ ، ارەدىك قارا قازاننىڭ قابىر عاسىنا جۇڭمرى نانىن شاپتاۋ ، باۋىرلارنىڭ ئىشى مەن سابان لايدان يەلب كېىز ئۇي فورىمداش قىيىپ نىعىزداپ استىق قامباسىنا ارىنالىپ سالىنغان ، بشىنە ساقتار استىق قالماغان سوڭ دۇيدىڭ ات-ابزەلدەرن قوياتىن جانە باقشاغا اينالىپ قالغان ھىكى سكلات ۋېلىرىنە قاراي جەتكەتكەپ ، زىر قاعىپ ، قالت جىبەرمەي اپارىپ-الىپ قايتىپ تۇراتىن كۈلى قىيمىلىدى قابىر عاسى قايسىپ كۇندەلىك قايتالاپ وتراتىن . وسىنىڭ ئارىن كانىگى تاسىلمەن ورىندادپ ، قاراتال مەن جىيە اعاشى كومكەرگەن مەكتەپ اۋلاسىنا جەتىپ ، سقىرىق شالىنا بەرە كلاس تابالدىرىنىڭ زورعا اتتايىتىن . ئۇيى مەن بالا

باقداش ، بالاباقداش مەن مەكتەپ اراسىندىاعى تاپتاۋىرىن بولغان سول جالعىز اياق جول شەكشە شۇباتلىغان ئۇزاق ئارى مىھىناتى سەزىلۇشى ھدى . . .

ول ماقساتىنا العان تانسى-بىلىس ۋىلهرگە ، وزىنلىڭ ماناعى نارقى كەسىلىپ وتىكىرمەلەنىپ كەتكەن باييرلىق قىزمەت ورنىنىڭ دىكى جۇرتىنا بارۋە ئۇشىن كوشە اوْتوبۇزىمەن كەمعتەد قالانى ئېرى ئىنالىپ شەعۈشى ھدى . ول بۇغان ئېرى يۇان اقشاشىن قىيعىسى كەلمەدى ، تىعىز تايىڭ شارۋانىڭ رەتى بولسا ئېرى ئاسارى ھدى ، سوقىر جارماق ول ئۇشىن قاسقالداقتىڭ قانىنان قىمبات ، ئۇش بىردىي بالانى وقىتىپ ، اي سايىنۇ ئۇپى-ئاتاپى قامىسىزدانبرۇ سوماسىنا قاراپ ، دەنساۋالىجىنىن تۈسکەن ولىكەن قاتەرلى اقاۋىمەن ارپالىسىپ جۇرگەن جانلىڭ جارىق دۇنييەدە قانشالىق ئۇمىز كەشە ئۆزى الاقانىنا ورالاتىن ئاربىر جارماق اقشامەن بایلانىپ قالغان . وزىنە سول الاپات اوْرۇڭ ملىكەلى ول ادامعا جارىق دۇنييەنلىك تىرىگىن . وزارتسىپ ، وزىنلىڭ جانىنالىپ قاتالىنىن تەرەڭ سەزىنلى . ئېرى كۇن ، ئېرى ساعات ، ئېرى مىنۇت ، شىركىن ، ساعاتىڭ ئاربىر تىقلى دەسەڭشى ! ھندى عانا ملىكەن قارا كۇيە سىپەتتى جەگى سىرقات قازىرىلىپ-جۇلىپ دەندەتىپ جىبىرە الماعان سىياقىنانعائىمەن ئۇتۇبى-شىڭراۋ ، ونىڭ قاراشانىڭ مۇنار قاپتاغان دىمقىل كۇنىندهگى بۇل ارپالىسى دا سول قارا شىڭراۋغا قۇلاماۋ ، رۇحىن مۇقالتىپاۋ . . .

«الدا قول بۇلغان جان ھلجرەتەرلىك ماپەلى كۆپ ئۇمىت ، اسقار تاۋادىي اكەڭ ، قورمال شىشەڭ ، جىلى وياڭ بار ، قاشا قىنالىپ ، قارا سۇ شىكەننىمىزبەن دەنلىز ساۋ ھدى-اۋ ! » دەپ ويلادى ول ولىكەن داڭىلىدەڭ جىيەگىنەگى جاياؤلار كوشەسىمەن كەلە جاتىپ . ئىيا ، تۇزدەن قىنالىپ قۇ سۇلدەرىن

سوپيره تىپ كەلگەن اكە-شەشە ، قىئقىلى مول ئېر ئۇيلى جان شىشىالى كارەسەن شام قويىلغان دوڭگەلەك وستەلدىڭ توڭىرەگىنە جىنالغاندا ئارىن ۋەمتۈشى ھدى ! مۇنداي كەشتىرەدە اكەسى قازاندىقتىاش وتمەن جىلىتىن ۋزىن سىپى ۋەستىنە بۇنى-بۇنىنىان سەستىق ئوتىپ بالبىراپ ، تاقتايدىڭ استىنداى مىسىقىپەن ويناپ دىڭكەسى قۇرغان كەنچەسىنىڭ باۇرىنىنا كەلىپ ئۇرۇتىنۇن كۇتىپ جاتاتىن . ال شەشەسى شوتىپەن ئېر كەلكى قىيىپ بۇتاب سارىجالاپ جىيپ تاستاغان سەكسەۋىل-جىئىھەل بۇتاسىن دالان ۋىدەن اكەلىپ وستەمەلەپ جاھىپ ، بىرەر تاۋىق جۇمىسىرتقا سىن شاعىپ تاستاغان كەسپە كوجەنلى ئىزىرلەۋەكە جابداناتىن . جۇمىرتقا مەن پىازدىڭ اراندى اشىپ ، سىلەكەيدى جۇتنىدىرأتىن حوش ئىسى ئۆي ئىشىن كەرنەپ ، جىلى مەمير ، كوڭىلدىلىك ، بەيعام قوڭىر تىرىلىكتىڭ جان جادىراتىن مایدا سازى الاكەۋىم ايداى ئۆي ئىشىن تەربەتتىن . تەرەزەنلىك تۈبىنە قويىلغان ئوش سۇرمالى شاكاپ وستەلدىڭ جانىندا شىشىالى شامىنىڭ جارىعىندا كۇنەدەلىك تاپسۇرمالارىن ورىنىداپ بولنىپ ئاتاتى قىيالعا شوماتىن . ونىڭ جۇرەگىنىڭ تۈسىن سىزداتىپ ، لەجىرەۋىك مۇڭغا بولەگەن جاي الدە ئېر سا باقتاسىنان العاشىندا اشەمەين اۋەستىكىپەن سۇرالاپ ئىپ ، سوڭىنان ۋاقىيغا قىزىعىنا مالتىعىپ قولىنан تاستاماي وقىپ شىققان « قالىڭ ورمان ، قارلى دالا » رومانى بولدى . اسىرەسە رومانداى اسکەري قولباسى شىاۋچىيانبو مەن بايرۇ ورتاسىندىاعى ئولىم مەن ئومىر ارپالىسىندىاعى نازىك پاك ماھابىيات ونى توڭىعيق ئېر ارمانغا جەتكەكتەپ قىز جۇرەگىنىڭ قۇپىياسىن تۇرتكىلەپ مازاسىن ال بەردى . سونان تارتىپ ول اينالاسىندىاعى قىبىر-قىمىلىغا ، ۋشقان قۇس ، اىلى تۈنگە ، وېلى كوزبەن سىناي قارايتىن بولدى . قول جەتكەنلى ئازەتتى تاپسالاپ بۇكتەپ اسکەري شاپكىنىڭ شىكى جىبەگىنە نىعارلاپ قاۋقىيتا مىلىقتاتىپ كوك-قارا تىرىيەدەن

جاماڭ-جاڭقاۇلى كىيم كېھتنىن ورىمدىي بوز جىڭىتتەردى شاۋىچىان بومەن سالىستىرىپ ، ئۇزدىڭ ، ئۇيدىڭ بولماشى دىر-دۇسنان بويىن اۇلاقتىپ ، ولاردىڭ منىز-قۇلقىنان كەيىپكەرنە ۋۇساشتىق بىزدەپ ، وسىلەي وڭاشا مۇڭدانىپ دەل-سال بولىپ وتىراتىنى تاپتى . و كەزدەگى وېن تۇرلەرى مول بولماغانىمەن جاستار نىتالى كىرسەتن ، ئوڭى ئۆزۈ بويچەتكەندەر مەن ونەرلى جىڭىتتەردىڭ بوي كورسەتەتن ورائى تۇپتى ورتا . وندادى ئىي بىلەپ ، دومبىرا تارتىپ ، ئان ايتا بىلسە عاناول بىتكەن قىز-جىڭىت تابىناتىن ماپەلى كىسىگە اپنالادى . ونداي سالىمىدى ادامداردىڭ قىبىر-قىملىلى ۋلكەن-كىشىنىڭ نازارىندا باعۇلى بولادى . ۋلكەندەر بالالارنى بالمنبایدىڭ بالاسى سياقتى سەندە ونەر قۇساڭشى دەپ قامشلاپ كولدەنە ئەددەتىپ جاتادى . مۇنداي ئامدى ول اناسىنىڭ اۆزىنان نىشە دۇركىن ھستىدى ، شىتەي اشۇلانىپ ، قارسلاسىپ قاعىپ تاستاعىسى كەلپ وقتالدى دا ، موماقان ھلپەك منىزىن بۇزبادى ، اقلعا جەڭدىرىدى . سونان تارتىپ ول ئان ايتاتىندا رەمن ئىي بىلەيتسىنەردى كوشىل توکپىرىنەن جەك كورىپ تۇراتىن بولدى . ئۆزى ھل كوزىنە ئۆسپ ، ئان ايتىپ ، ئىي بىلەگىسى كەلەدى ، وڭاشا الدە قاندىي اوھەندى بىرغا عنىن بىزدەپ ئىخلىدaiدى ، ايتىپ الادى دا الدە كىم بايقاپ ، هستىپ قويىدى ما دەگەندەي قۇۋىستانا توڭىرەگىن باجايلايدى . دەسەدە ھندى ئىبر ويدا مۇعالىمدارىنىڭ ، ساباقتاس-قۇربىلارىنىڭ كوزىنە تۆسسىم بە دەپ تە ويلايدى . ئىبراق مۇزىكى ساباغىن بەرەتنىن ۋۇزىنتۇرا مۇعالىمنىڭ كوزى وغان تۆسپەي-اق قويىدى . ول مەكتەپتىڭ وېن-ساۋىققۇرۇق ئىرىمەسىنە ماۋسىم سايىن ئارتىس قابىلدادىپ رەتتىپ وترادى ، گۇڭشەگە ، اۇدانغا بارىپ ئان-ئىي جارسىن وزدىرىپ ، بەتن بويىاپ ، قىزىلدى -جاڭىلدى تۇپتى مەكتەپكە الپ قايتقاندا بۇل توڭىرەكتە ونان قادرلى ادام بولمايدى . ئۆزى ھېتىپ ويناقى

اوهنگه سالپ اکارديون تارتادى ، ولکەن قاراعاشتىك ساياسىندا توستەن كەينىگى ساباقتنان وقوشىلار تاراعاندا جالعىز قالىپ اکارديوندى قۇييقلىجىتادى-اي كەلىپ ! بارلىق بالا دەسىدە بولادى ، ونىڭ توڭىرەگىنە توپتاسىپ ، اوپزىدارى اڭقىپ ، قاتادى دا قالادى . بار بالا وغان تابىنادى ، ول تۇڭىعىق سىرىلى ادام ، دەر بالالار ول سياقتى كىيم كىيىپ ، شاش قوپىپ ، ارەكەتىنە وغان ۋىلسەتپ باققىسى كەلەدى ، ال قىز بالا لاردىڭ نە وپلايتىنى بەلگىسىز ، ئۆيرمەگە بالا قابىلداعاندا ونىڭ وزىنەن سېقىسىز قىزداردى بىيگە شعاريپ وزىنە ساتكە بولسادا ئاسپ سالماعانىنا ول قورلانادى . بورتكەندەپ سىزدەپ جان تاپتىرماعان شتەنگى بۇل مازاسىزدىق ونى ئان مۇعالىمنا سلىتاۋ تاۋىپ سوقتىعىپ ، تازارىن وزىنە اۋدارىپ ، مەكتەپتە وزىنەدەپ ئېرى جان دۇنييەسى بۇرق-سارق قايناعان ارمانشىل بويجهتكەننىڭ بار كەننەن بىلگىزىپ قويعىسى كەلەدى . ونىڭ وراتى دا ئېرى كۈنى كەلگەندەپ بولدى ، مەكتەپ اۋلاسىن تازالاپ سېپرە ونىڭ كلاسىنا جۈكتەلىپ ، ساباقتاستارىمەن بىرگە ول وۇزىن ئېشى سېرىتكىنى قۇلاشتاي سەرمەي قوقىر-قوقسقىتى تازالاپ جاتقان ، مۇزىكا مۇعالىم ونىڭ سېرىتكىسى جەتەتن جەرگە باسىپ-جانشىپ اىياعىن ناراۋ تاستاپ جەتىپ قالدى ، وندا مۇندا ئېرى وقوشى وزىنەن ولکەن ئېشى سېرىتكىنى سەرمەپ قىنالىپ جاتىر-اۋ دەگەن سىڭاي بايقالمايدى ، هكى كوزى قارسىي جاقتاعى الدە نەدە . ول كۈپىپ كەتتى ، كىدىرىپ بارىپ ونىڭ جىلتىراتا مايلاعان قارا شبلىتىنە قاراي توپراقتى بۇرق ھتكىزدى ، ول «ئۇي ، مىنا . . .» دەپ وت باسىپ العاندای باج ھەتىپ ورەپ كەتتى ، وقتۇشىنىڭ ورەعەنلى ونىڭ كوز الدىنە وز وپىنەدەگى باقىلداب ئامىر تاپپايتىن شىبار تەكەشكىتى ھەستەتە قوپىپ ، ول كۈلىپ جىبىرە جازدەپ بۇل وينان زارەسى ۋېشىپ ، تۇڭى بىلمەگەنسىپ اڭتارىلا قالدى . وغان ئۆتۈپ جىبىرەرەدى تۇتكە

قاراپ موينينا دهين قارا کوره گتىپ ، اريق ئشي مويننداعي
کوره تامىلارى ادرايىپ ، سىلهىپ تۈرغان قىزدىڭ جانارينا
کوزى تۈسکەنده جۇزىندهگى اشۇ لىپ ھېتىپ عايىپ بولىپ
اختارىلىپ تۈرىپ قالدى . وسى ئېر قاس قايمىدق ارپالىسقان
الىت قانشا جالعاشقانى بېمالىس مۆزىكا مۇعالىمىنىڭ ھكى يىعى
تۈسىپ ، سالىندىسى سۇغا كەتكەن جاندایي جادىلانپ جۇره
بەردى . سودان تارتىپ ول اساۋ ، سەلتەڭ مۆزىكا مۇعالىمن
قوس جانارىمەن باعىندرىپ ، سېقىرلاپ الدى ، قىزىل تورىمن
باۋلۇ كۈمىستەي جارقىراعان ھركەك قويىدىڭ ساقاسىنداي
ۋلەكەندىكتەگى سقىرىقىتى مەكتەپتىڭ وتن جايعىپ ، كۈلسىن
تىوگەتنى تەعرىشتىڭ بالاپانىنداي شۇلماپ ، كۈنشۈقاقا قااقتالىپ ، قار
بىتكەن تاۋىقتىڭ توڭىرەگىنە اسىر سالاتن . ول مۇنداي دەمالىس
ارالىعىننداعي اسىر سالغان بالااردىڭ ماقساتىسىز جىنىگىسىنە
كۈكىرەگىن مۇڭ تەرىپ ، ورتاسىنا بىك-الاسالى ، بەتى مولداپ
ايىمىزدىلىپ ، جىكىندرى قاقيراپ اييرىلغان ئورت سيراقتى
ۋەستەلەدرى قاتارلاپ قويىغان ، وزدەرى سونىڭ توڭىرەگىن اينالا
دەمالىس ارالىعىندا تەمەكىسىن تارتىپ ، قىسىر كەڭستەرىن
قۇرىپ شۇرقىراسىپ وتراتىن ھڭ شەتكى وقىتۇشىلار
كەڭسەسىنىڭ ھىسگى الدىندا قاسىنداي ساباقاتاس قىزدارىن
شىرعالاپ اينالسوقتاپ ، مۆزىكا مۇعالىمىنىڭ سورايان ۋېزىن
تۈلعاشتىرا ساتكە بولسادا كوز تاستاپ ، ونىڭ جىپسىك كوزدەرىنە
ۋېزىننىڭ قاراقاتاتى ئەمۇلدىر تۇئىعىق جانارىن قاداپ ، جان
دۇنييەسىنەگى ولىرمەن اڭساۋ سارىعىن باسقىسى كەلەتن .
مۇنىڭ قىيسىنى ئېر جەكسەنىگە تۇرا كەلدى . مۆزىكا
مۇعالىمىنىڭ جاتىن ئۇنى مەكتەپ وۇيلەرنىڭ قاتارىنداي ئېر
اۋىزىدى بولمەدە بولاتن . ونىڭ تۈچان اۋىلى جونىندهگى ۋىعىدى
كوزقاراقتى ۋلەكەندەر جايعى بولماسا بىلايىعى بالا بىتكەن نازار

توقتاتىپ قاداعالاي قويمياتىن ، اىتەۋ وقوشلارى بولىپ شالعاي شەت ايماقتا داعى ئىسلىرى ئىزدەن دار دان كەلگەندىگى ئىشلەنەتلىك جانىنان جالعىز اياق جولمەن سۇڭىلىپ و تەتنىندرەر جۇرەتىن . ونىڭ ئۇنى مەكتەپ تامىنىڭ بىرگە سىنەتىگى كوشەنى بويلاي و سكەن ئىرى تابىيى قارا اعاشتاردىڭ تۈبىنەدە دى . ۋلەكەن سۇڭىلىپ كۈبىنى تولتىرىپ تاستاما ققا كى فاڭىلىتىر شەلەكتى لېپىلدەتىپ و قىتۇشىنىڭ جاتا ئىلى قاسىنان و تە بەرگەندە اشق تۇرغان ھىكتەن بىرىت قاراڭىلىعىنىدا ۋادەلەسىپ قويغاندا ئىمىم شىغا كەلدى . وزىنە قارا ئىلى بەتتەگەن سۇلبانى كورگەندە ونىڭ جۇرەگى اۋزىنا سىماي اتقالاقتاپ ، دەمى سەعىلىپ ، يىعنان ئىناعاش قالا ئىرى عىپ ، شەلەكتىڭ جەرگە شارق و تە تۈسەننەن سەزبەي قالدى . ئۆزى قىبىر ھېپىي قارسى جا عنىنىڭ قىمىلىن باعىپ قالىپتى .

— حانسۇلۇممىسىڭ ؟ . . . دەدى مۇزىكا و قىتۇشىسى ھەنەلەپ كەلىپ ونىڭ جۇزىنە ئۇنىلىدى ، قىزدىڭ جۇرەگى دە ، جانارى دا توقتاب قالغان سياقتى ، ئۇزىتۇرا مۇعالىم قوقا كەڭىرىدەگىن سوزىپ ونىڭ كوزىنە كوزىن تاقاپ ، جەڭىنەن سىلکىدى ، ولى سوندا بارىپ تىنسى الدى ، ھىسن جىيغاندا ئىلىپ ، ونىڭ مويىنسان تارس قىپ قۇشا قاتاپ ، جىلاپ جىبدەر جازدادى . ئېراق ولاي ارەكەت جاساۋغا دارمەنى كەلمەدى ، مۇعالىمنىڭ دا داۋسى دېرىلەپ شىقىتى . سول ئىسلىرى سىپەرتىكى و قىيغانسان كەيىن ، تۇنچىراغان قاراقات جانارغا اربالىپ قانشا ۋاقتى و تىكىزدى ؟ ونى قانشا ھەممىين دەسىدە ما زاسى كەتە بەرگەن ، سەگىزىنىشى جىلىدىق و قىتىن قىزدى بالدىغان قاتارىنا ساناب ئىمان بەرمەي وزىنەتىگى تۇنغان سايغان ويدى تەجەۋەگە ارىپتالاس سادا قاس-قا باق باعىسقان جۇمباق قىمىل جانىن جەگىدەي مۇجىپ سار سەندى ھەتىپ قويغان . منه ھندى قىزدىڭ